

ТЪАКОВАНІЕ.

Като чѣлъ Христосъ че Иродъ посѣкалъ Иоанна крестителя, излѣзналъ отъ Иерусалимъ и отишелъ въ пѣстынатъ, близо до градъ Витсаида съ апостоли те си, да си почине тамо и да покаже намъ примѣръ да бѣгаме настранъ отъ гнѣва, и да не тичаме самы неразсѣдно въ вѣдъ. А дрѣго да увѣри насъ какъ е пріалъ истинно тѣло челоуѣческо, а не мечтателно, както дѣматъ и днесъ нѣкои Еретицы. Но ние вѣрваме чи христосъ имаше истинно тѣло, съ което бѣга во Египетъ отъ Ирода детоубійца, както и сега въ пѣстынатъ, а не въ нѣкой градъ, само да не доди нѣкой подиръ него, но и тамо народа не са отдѣлил отъ него, но тичалъ подиръ него съ голѣмо желаніе, да слѣшатъ неговото сладко ученіе, съ толко вѣрѣ и любовь, щото нити хлѣвъ си земали. За тѣй христосъ ги помилвалъ та и болныте имъ исцѣрилъ, и съ хлѣвъ ги наситилъ: защото като мѣ казали апостоли те да пѣсни народа да иди да си кѣпи хлѣвъ, той рекалъ, дайте имъ вы. А тѣ казали чи нѣма за сичкіа народа: защото сичкіа хлѣвъ що имали, былъ петъ хлѣва. Тога христосъ направилъ чѣдо голѣмо: защото, като благословилъ онѣзи петъ хлѣва, толко са умножили, щото петъ хиледи челоуѣцы са нахранили и пакъ останали (артисали) дванайси кошници комачета. Христіане, гледайте богъ какъ направе малкото много, и виждате апостоли те какъ не были лакомы, нити много идѣли: защото дванайси дѣшы были, а само петъ хлѣва имали и тѣ отъ чѣмано брашно, пакъ и тѣхъ не задържали за себе си, но сторили милость и нахранили толко гладны челоуѣцы. Тѣй е за насъ голѣма наѣка и най живъ примѣръ, да не бываме лакомы, и да не искаме многоразличны паста, но макаръ и малко да имаме, пакъ трѣба да отдѣлиме и да нахраниме гладны сиромасы и чѣзденцы: защото и отъ малкото ако дадеме, то не са свѣрша, но са благословлава отъ бога и са умножава, както са умножили тѣмъ петъ хлѣва апостолски, когато христосъ погледналъ на небето и ги благословилъ. А защо погледна на небето и тога ги благослови? не за дрѣго, но първо да покажи чи е дошелъ отъ небето и не е противенъ на бога отца, а второ да наѣчи насъ кога сѣднемъ нѣ трѣпзатъ, да не идеме доде първо не благодариме бога, който дава намъ шденіето. Гледайте богъ какъ прави премѣдро, първо нахранилъ дѣшата имъ съ побченіе, а послѣ тѣлото съ хлѣвъ и рива, като имъ рекалъ да насѣдатъ по травѣтъ, съ което наѣчава насъ да не искаме сѣкога мѣгки постелки и разны пастіета. И като са наситили, останали дванайси кошници комачета, които были за чѣдо на свѣта и за похвала на народа, който былъ съ дѣца и жены